

Klasse i Seminarierne — undervise 200 Timer hver — det er 2400 Timer — og saa skulle Skolens Lærere undervise 40 Timer for hver saadanne 200 Timer, det vil sige, at Skolens Lærere skulle undervise 480 Timer. Nu kan jeg ikke se rettere, end at det bliver en underlig Børnestole, hvor af 2880 Timers Undervisning de 2400 drives af umodne Seminarister og kun de 480 af de egentlige Lærere. Og disse 480 Timer skulle saa oven i Købet være, som det kaldes, „Mønstertimer“. Ja, jeg vil haabe, at de maa blive det, men jeg tror, at det er meget uheldigt, at man betegner dem som Mønstertimer. For hvad vil det med andre Ord sige? Det vil sige, at ogsaa i disse Timer skal Læreren, naar han sidder og underviser, nok saa meget tænke paa, at han kan være et Mønster for Seminaristerne, som paa de Børn, han har med at gøre. Jeg tror derfor, at der fra mange Sider i Skoleverdenen er store Betænkeligheder ved de Fordringer, her ere stillede, ikke at tale om, at det i pekuniær Henseende kan blive noget meget betænkeligt og gøre det omtrent umuligt paa flere Steder at tilvejebringe Døveskoler. Paa den Maade, jeg her har nævnt, kan det gaa, naar der kun er 12 Elever i øverste Klasse. Men er der flere, f. Eks. 20 Elever i øverste Klasse, maa Børnestolen være indrettet i 6 Klasser, og en Børnestole, indrettet i 6 Klasser, vil blive ganske overordentlig vanskeligt at faa oprettet, især paa Landet. Jeg tør derfor sige, at der kan være god Grund til at overveje disse Ting endnu en Gang, inden de blive slaaede endelig fast, og ved Samraad mellem den højtærede Minister og Finansudvalget forstod vi ham ogsaa saaledes, at han stillede sig paa det Standpunkt, at de Fordringer, her ere stillede, mere ere de Fordringer, der maatte tilstræbes, end det er de Fordringer, som man udtrykkelig vil forlange opfyldte, i hvert Fald i en nærmere Fremtid. Med Hensyn til Døveskolen tror jeg nu ikke en Gang, at det er det, der burde tilstræbes. Jeg tror, der burde tilstræbes en anden Ordning, hvorved der blev taget et ganske andet Hensyn til Børnene, end der bliver det ved denne Ordning. Men i hvert Fald har det virket noget beroligende paa dem af os, der vare særlig betænkelige, at den højtærede Minister synes at stille sig saaledes, at han dog ikke vil gennemføre disse Fordringer i den Strengthed, hvormed de straks fremtraadte, og jeg vilde sætte Pris paa at faa en Udtalelse af den højtærede Minister om, at Spørgsmaalet om Døveskolelærens Indretning maatte blive underkastet en ny Behandling, inden man der gik videre.

Forslagene Nr. 118 og 119 angaar et Par mindre Bygningsbevillinger ved Døvestummeinstitutterne. Jeg skal ikke omtale dem nærmere — det skulde da være det sidste Forslag Nr. 119, som gaar ud paa en Ombygning af Forstanderens Veranda ved Døvestummeinstolen i Nyborg. Stønt Bevillingen ikke er stor den er kun 390 Kr., har man ikke kunnet gaa ind paa den. Der er en Veranda, den er ganske vist aaben, og den uuværende Forstander kan ikke lide aabne Verandaer, han holder af lukkede Verandaer. Men man kan jo ikke vide, om det ikke kommer en ny Forstander, som vil have den aaben. Det har forekommet os at være temmelig lidt at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for. Forstanderen siger nok, at det trækker derude paa Verandaen, men naar det blæjer, behøver man jo endelig heller ikke at sidde der. — Vædringsforslag Nr. 120 er et Forslag om Rejseunderstøttelse til en Lærerinde ved Blindeinstituttet, Frøken Eschricht, for at hun kan gøre sig bekendt med Haandgerningsundervisning ved udenlandske Blindeinstitutter. Udvalget har ment det naturlige, om Ministeren afholdt denne Rejseunderstøttelse af den Konto, som han har til Rejseunderstøttelse til Lærere og Lærerinder, og det har derfor ikke tiltraadt Forslaget. — Vædringsforslagene Nr. 121 og 122 angaa begge Kontoen for Kursusbevillinger. Udvalget har forbeholdt sig sin Stilling dertil saavel som til den Forøgelse af Kontoen, som er foreslaaet paa det oprindelige Finanslovsforslag, en Forøgelse paa 2,000 Kr. Det er ikke, fordi Udvalget i Realiteten har noget imod enten det Børupske Kursus eller de Forslag, der ere stillede her om Tilbud til dansk Friskoleforening og om en anden Affattelse af Kontoen. Tværtimod! Men det er os bekendt fra Samraadet, at den højtærede Minister har yderligere Forslag at stille angaaende denne Konto, og vi have derfor ment, at det var naturligt at tage det hele under Overvejelse paa een Gang. Vi have, som jeg betoned, med Hensyn til Realiteten af disse Forslag ikke haft noget at indvende, medens der derimod nok har været nogen Tvivl om, hvorvidt man i den Anledning behøver at forhøje Kontoen. — Forslaget Nr. 123 er en af de sædvanlige Bevillinger til Skolebasenet paa Færøerne, og det kan jeg derfor forbigaa. — Vædringsforslagene Nr. 124—27 angaar Kunstakademiet. Der er først under Nr. 124 en Bevilling paa 600 Kr., der er foreslaaet til Opmaalingstegninger af gamle Bindingsværkhuuse i Købstæderne. En lignende Bevilling var fremme i Fjor, men Udvalget har heller ikke i Ar villet